

Takster ved Justervæsenet. I Finanslovsforslaget er der kalkuleret en Indtægt paa 111 148 Kr. og en Udgift paa 130 926 Kr., der fremkommer saaledes et Underskud paa 19 778 Kr., og man har derfor ment, at der kunde være Grund til at forhøje Taksterne i nogen Grad, men jeg tror, at der ved nærmere Overvejelse i Finansudvalget er ret betydelige Betæneligheder derved. Vi har forhandlet med Ministeren derom, men det er, som sagt, vistnok ret vanskeligt yderligere at forhøje Taksterne.

Jeg skal hermed anbefale Ændringsforslagene Nr. 13—19 til Vedtagelse her i Tinget.

S. C. Nørgaard: Naar jeg har tilladt mig udenfor Betænkningen at stille et Ændringsforslag, gaaende ud paa at forhøje Bidraget til Anlæg af en Jernbane fra Thisted til Nykøbing paa Mors fra 30 000 Kr. til 400 000 Kr., har jeg gjort det dels for at faa Klarhed over, hvad Statsbanerne agter at gøre for at overvinde de store og uventede Vanskeligheder, der har rejst sig for Projektets Gennemførelse ved Bygningen af Broen over Vildsund, og dels for at faa en saa stor Sum bevilget, at Arbejderne kunde paabegyndes i det kommende Finansaar. Ved Finanslovsforslagets første Behandling anmodede jeg Ministeren om at fremme Sagen, og den højtærede Minister lovede, at dette skulde ske, men jeg ved alligevel ikke, om der siden da er sket noget. Jeg har det Indtryk, at Sagen har ligget stille nogen Tid. Befolkningen deroppe har haft berettiget Grund til at vente, at Udstikningen af Banen vilde have fundet Sted i Fjor Sommer i Juli eller August Maaned, men disse Forhaabninger blev ikke opfyldt. Selv om Vanskelighederne ved Anlægget af Broen over Vildsund er mere end almindelig store — det vil jeg indrømme, de er —, kan jeg dog ikke forstaa, at det kan være nødvendigt for Statsbanerne at holde Arbejdet helt hen. Hele Banestrækningen er jo kun 3—4 Mil eller saa. At Statsbanerne foruden det Aar, der allerede er gaaet, yderligere skal have et helt Aar eller mere til for at tilrettelægge Arbejdet, synes jeg er for meget. Jeg vilde derfor gerne have en Udtalelse fra den højtærede Minister om, at man er villig til at fremme dette Anlæg og ikke vil lade det vente mere end allerhøjest nødvendigt.

Jeg vil endvidere gerne sige et Par Ord om den Sum, jeg har foreslaaet: 400 000 Kr. Det første Bidrag, som Staten har ydet til denne Bane, er 30 000 Kr. til For-

arbejder og Undersøgelser. Det er den Sum, der staar opført paa den nugældende Finanslov. Saa vidt jeg ved, er i alt Fald en Del af denne Sum kommet til Anvendelse efter sin Bestemmelse i Sommeren 1920. Jeg havde ventet, at naar der var bevilget 30 000 Kr. til forberedende Arbejder i det Finansaar, vi er inde i, vilde der paa det nu foreliggende Finanslovsforslag have været opført en betydelig større Sum til Arbejdets Udførelse, men her er der ogsaa kun opført 30 000 Kr. Skal vi nøjes med dette Beløb, vil det kort og godt sige, at intet som helst Arbejde udover det rent forberedende kan finde Sted før tidligst i Sommeren 1922, og det forekommer mig dog at være et ret sent Tidspunkt at udskyde Sagen til. Hvis Statsbanerne vilde fremskynde Sagen en lille Smule, maatte Banelinien kunne afstikkes nu i Forsommeren og de nødvendige Forhandlinger og Ekspropriationer finde Sted i Løbet af Sommeren, og saa kan jeg ikke tænke mig andet end, at noget af Jordarbejdet maatte kunne paabegyndes i det førstkommande Efteraar. Jeg synes, det med lidt god Villie fra Statsbanernes Side maatte kunne lade sig gøre, men paa den anden Side forstaa jeg godt, at er der ikke Villie til at fremme Arbejdet, kan der gaa baade denne Vinter og Foraaret og Sommeren og hele Aaret med, inden Arbejdet kan blive paabegyndt. Vil den højtærede Minister derimod støtte det af mig her stillede Forslag eller muligvis anwise en anden Vej, kan jeg ikke se rettere, end at der er Tid nok til at lægge Sagen til Rette, saaledes at Arbejdet kan komme i Gang i indeværende Finansaar, og det nærer Befolkningen et stærkt Ønske om. Maaske er Summen, jeg har foreslaaet, de 400 000 Kr., for lille, men det er der Raad for, det kan Finansudvalget nemt tage under Overvejelse og rette til Finanslovsforslagets tredie Behandling. Jeg skal villigt erkende, at det er vanskeligt for mig at angive netop den Sum, der kan være fuldt ud passende for at sætte Jordarbejderne i Gang paa en forsvarlig Maade, men jeg kan indse, at bliver Summen 30 000 Kr. ikke betydeligt forøget, maa Haabet om at faa Arbejdet paabegyndt i det første Aars Tid opgives, og det er vi ikke tilfredse med deroppe. Vi ønsker, at Arbejdet maa komme i Gang, og det saa snart som muligt.

Vi havde ogsaa ventet, at Summen paa Finanslovsforslaget havde været noget større, idet man i saa Fald vilde have kunnet skaffe Arbejde til Vinteren 1922